

استقرار هلندي ها در دماغه اميد نيك

90 هلندي به رياست «وان ري بك» دهم آوريل سال 1652 تصميم گرفتند در منتهي اليه قاره آفريقا، جايي كه دو اقيانوس هند و اطلس به هم مي پيوندند، مستقر شوند...

90 هلندي به رياست «وان ري بك» دهم آوريل سال 1652 تصميم گرفتند در منتهي اليه قاره آفريقا، جايي كه دو اقيانوس هند و اطلس به هم مي پيوندند، مستقر شوند و شهري را بر دامنه و فراز تپه هاي آنجا بنا نهند كه همين «كيپ تاون» امروز از شهرهاي بزرگ و يكي از سه پايتخت جمهوري فدرال آفريقاي جنوبي است. آنان دو روز پيش از آن با كشتي وارد اين منطقه شده بودند تا در نيمراه هلند به اندونزي (هند هلند) ايستگاهي رابط ايجاد كنند. عبور از دماغه اميد كه قبلا نخست دريانوردان پرتغالي به آنجا رسيده و اين نام را بر آن نهاده بودند به علت تلاطم دائمي و توفان دشوار بود و كشتي ها مجبور به حركت زيگزاگ بودند. چهار سال پيش از استقرار گروه «ري بك»، يك كشتي هلندي در همين منطقه غرق شده بود و سرنشينان آن در همان حوالي با كشت سبزيجات كه بذر آنها را باخود داشتند زنده مانده بودند و درباره حاصلخيزي و استعداد اراضي منطقه جهت پرورش گاو و گوسفند براي تازه واردين داستانها گفته بودند. 90 هلندي كه در سال 1652 در دماغه اميد مستقر شدند به اتفاق نخستين مهاجرنشين هلندي آفريقاي جنوبي را به وجود آوردند. اعقاب مهاجرين هلندي كه به نام «افريكانر» گروه سفيدپوستان فدراسيون افريقاي جنوبي را تشكيل مي دهند تا دهه 1990 با نادیده گرفتن حقوق اكثريت سياهپوست منطقه، با تشكيل يك دولت تبعيض نژادي بر همه كشور حكومت مي كردند. اين هلندي در سالهاي پاياني قرن 19 در برابر سلطه انگلستان ايستادگي چشمگير از خود نشان داده بودند. در اين جنگها، از مهاجرين هلندي به عنوان بوئرها (كشاورزان) نام برده شده است. همين جنگ بوئرها آغاز پايان كار انگلستان به عنوان يك ابرقدرت بوده است.